

DECIZIA nr. 1712/ 2016
privind soluționarea contestației formulată de către
SC x SRL, in insolventa
înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr.x/2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Brasov- Serviciul Solutionare Contestatii a fost sesizata de Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor, prin adresa nr. x/2016, inregistrata la D.G.R.F.P. Brasov sub nr.x/16.06.2016, asupra contestatiei formulate de catre SC x SRL in insolventa cu sediul social in x, str. x, nr.x, jud.Harghita, CUI: x prin avocat x cu domiciliul procesual ales in Targu Mures, str.x, nr.x, jud.Mures.

Contestatia este formulata impotriva Deciziei referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand penalitati de nedeclarare nr.x/26.04.2016 in suma totala de x lei respectiv impotriva Deciziei referitoare la obligatii de plata accesorii nr.x/26.04.2016 in suma de x lei.

In temeiul art.272 alin.5 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, competenta de solutionarea a contestatiei depuse impotriva Deciziei de calcul accesorii nr.x/26.04.2016 revine DGRFP-Brasov, drept pentru care prin prezenta Decizie se va solutiona contestatia formulata **împotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. F-HR x/26.04.2016**, emisa de AJFP Harghita – Serviciul Fiscal Municipal Toplita, si priveste **suma totala de x lei** din care:

- x lei reprezentand dobanzi aferente impozitului pe profit
- x lei reprezentand dobanzi aferente TVA

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art. 270 (1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, in raport de comunicarea Deciziei de calcul accesorii nr.x/26.04.2016 in data de 27.04.2016 prin remiterea sub semnatura a actului administrativ fiscal, existenta in copie la dosarul contestatiei si depunerea contestatiei la SFM Toplita in data de 23.05.2016 conform stampilei acestei institutii.

Constatând că in speta, sunt intrunite conditiile prevăzute de art. 268, art. 270 și art. 272 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brasov, prin Serviciul Soluționare Contestații 2, este investită să soluționeze contestația formulată de SC x SRL.

I. SC x SRL, prin contestația depusă la Serviciul Fiscal Municipal Toplita înregistrată sub nr. x/23.05.2016, solicita admiterea contestației și anularea Deciziei de calcul accesorii nr.x/26.04.2016 pentru următoarele:

Petenta precizează faptul că controlul a fost efectuat în perioada 14.03.2016-22.04.2016 și s-a vizat perioada 01.01.2010-17.02.2016 atât pentru TVA cât și pentru Impozitul pe profit. Controlul s-a finalizat prin întocmirea Raportului de inspecție fiscală nr.F-HR x/22.04.2016 care a stat la baza Deciziei de impunere nr.F-HR x/22.04.2016.

Contribuabilul susține că ulterior emiterii acestor acte administrative „*un organ inferior*” a procedat la emiterea Deciziei referitoare la obligatiile fiscale accesorii nr.x/26.04.2016.

Petenta recunoaște faptul că actele contabile pentru perioada 01.01.2010-30.04.2015 nu au putut fi puse la dispoziția organului fiscal întrucât acestea dintr-o eroare au fost predate centrului de colectare deseuri, astfel constatările organelor fiscale sunt lipsite de orice temei, fiind numai prezumții nepermise în defavoarea SC x SRL, exercitând în mod abuziv un drept

de apreciere, in lipsa oricarui indiciu sau probe care sa vina in sustinerea celor stabilite/retinute in actele de control.

Totodata se precizeaza faptul ca pentru perioada 30.04.2015-17.02.2016, inspectorii fiscali nu au retinut nicio abatere contribuabilului verificat, nefiind imputata nicio suma suplimentara.

SC x SRL, precizeaza ca obligatiile fiscale stabilite si calculate retroactiv pentru anul 2010 s-au prescris, conform art.117, alin(1) din Legea nr.207/2015 respectiv conform art.91.alin(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare, iar conform principiului de drept „*accessorium sequitur principale*” actul atacat este nul.

Petenta sustine ca organul de inspectie a incalcat principiul certitudinii impunerii fiscale, nefiind respectat art.106 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, nu se fac trimiteri la niciun mijloc de proba sau proba ce priveste pe SC x SRL in baza caruia organul de inspectie fiscala si-a formulat constatarile.

Deasemenea se precizeaza faptul ca sarcina probei revine organului fiscal, care a rasturnat sarcina probei si a facut imposibila stabilirea contrariului in conditiile in care contabilitatea societatii aferente perioadei 01.01.2010-30.04.2015 a fost pierduta si se considera irelevanta formularea concluziilor exclusiv in baza declaratiilor 394 si 300.

Petenta sustine ca decizia de impunere a fost emisa de un organ fiscal necompetent material in sensul ca inspectia fiscala a fost desfasurata de AJFP Harghita, iar Decizia de calcul accesorii nr.x/26.04.2016, contestata a fost emisa de catre SFM Toplita pe care o considera inferior celui care a desfasurat inspectia fiscala, astfel conform art.49, alin(1), lit.a din Legea nr.207/2015, actul administrativ fiscal atacat este considerat nul.

Totodata se precizeaza faptul ca Decizia de calcul accesorii nr.x/26.04.2016 nu respecta prevederile art.46 si art.97 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, lipseste individualizarea tipului de creanta fiscala, baza de impozitare pentru fiecare perioada impozabila respectiv temeiul de drept, sustinand ca Decizia nr.x/26.04.2016 a fost emis in baza unui act normativ abrogat, aspect care atrage desfiintarea actului ca fiind nelegal emis.

La sfarsitul contestatiei petenta precizeaza faptul ca inspectorii fiscali in formularea concluziei au raportat in fapt la constatările DRAF 7 Sibiu care au intocmit Procesul verbal nr.x/29.09.2015. In baza acestui act, organul fiscal a ajuns la concluzia ca SC x SRL ar fi efectuat livrari de bunuri, respectiv prestari de servicii catre o serie de societati care nu au fost justificate ca ar fi avut scop economic.

SC x SRL sustine ca inspectorii fiscali nu au respectat Ordinul Presedintelui ANAF nr.263/22.02.2010, iar pentru creantele fiscale nascute in anul 2010, a fost prescris dreptul organului fiscal de a imputa petentei creante fiscale scadente in anul 2010 si de a calcula accesorii si penalitati aferente acestora.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/26.04.2016, Serviciul Fiscal Municipal Toplița a calculat accesorii in temeiul art. 88, lit. c) si art. 119 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedura fiscala, republicata, pentru plata cu intarziere, accesorii in suma totala de x lei, din care x lei reprezentand dobanzi aferente impozitului pe profit calculat pentru perioada 01.07.2010-17.02.2016 si x lei reprezentand dobanzi aferente TVA calculat pentru perioada 25.05.2010-17.02.2016 avand la baza Decizia de impunere nr.x/22.04.2016 emis de AJFP Harghita-Activitatea de inspectie fiscala si comunicata contribuabilului la data de 25.04.2016, prin care s-au individualizat obligatiile de plata.

III. Luand în considerare constatările organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative în vigoare în perioada verificata, se retine:

Cu privire la aspectele procedurale:

Petenta solicita să se constate că actul administrativ fiscal contestat a fost emis de către Serviciul Fiscal Municipal Toplița, organ fiscal inferior celui care a efectuat inspectia fiscală și care era necompetent material, fapt care potrivit prevederilor art.49 alin.(1) lit.a) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, atrage nulitatea absolută a deciziei. Totodată, contestatara susține că nu au fost respectate prevederile art.46 si art.97 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, deoarece atât în cuprinsul deciziei contestate, cât și în anexa acesteia lipsește individualizarea tipului de creanță fiscală și a bazei de impozitare pentru fiecare perioadă impozabilă respectiv temeiul de drept, sustinand ca Decizia nr.x/26.04.2016 a fost emis in baza unui act normativ abrogat, astfel actul contestat a fost emis nelegal.

Față de aspectele de procedură invocate de contestatară, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Art.113 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare incepand din data de 01.01.2016 prevede:

“ART. 113 Obiectul inspectiei fiscale

(1) Inspectia fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.”

Totodata in Ordinul nr. 2446 din 4 august 2014 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale este prevazut emitentul deciziilor de calcul accesorii, astfel :” 5. Se întocmește: în 2 exemplare de compartimentul de evidență pe plătitori.”

Față de prevederile legale mai sus enunțate, se reține că in cazul inspectiilor fiscale incepute dupa data de 01.01.2016, organele de inspectie fiscala stabilesc diferente de obligatii fiscale principale, fara a mai calcula obligatii fiscale accesorii, dar vor intocmi o situatie care cuprinde date referitoare la obligatia fiscala principala stabilita suplimentar, defalcat, pe fiecare perioada impozabila verificata si termenele scadente, in vederea generarii si emiterii decizie de obligatii fiscale accesorii aferente, de catre structura de administrare.

Astfel, obligatiile de plata accesorii se stabilesc de către organul fiscal central competent în administrarea obligațiilor fiscale ale contribuabilului, prin organ fiscal central înțelegându-se inclusiv unități subordonate ale ANAF.

Organul fiscal central competent în administrarea obligațiilor fiscale ale SC xSRL din Toplița și implicit în stabilirea penalității de nedeclarare era Serviciul Fiscal Municipal Toplița din subordinea Administrației Județene a Finanțelor Publice Harghita, conform arondării fiscale teritoriale, fiind respectate normele legale referitoare la competența materială.

În ceea ce privește nerespectarea prevederilor art.97 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, deoarece din cuprinsul deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii contestate lipsește individualizarea tipului de creanță și a bazei de impozitare pentru fiecare perioadă impozabilă, organul de soluționarea a contestației reține că acest argument al contestatarii nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației, deoarece din cuprinsul Deciziei referitoare la obligațiile de plata accesorii nr.x/26.04.2016, anexată în copie la dosar, se constată că aceasta specifică denumirea și codul fiecărei

obligații fiscale pentru care s-au calculat accesorii, iar în anexa la decizie se regăsesc următoarele informații: titlul de creanță în baza căruia s-a individualizat suma de plată, perioada pentru care s-au calculat accesoriile, suma debit (debitul obligației fiscale principale), numărul de zile, cota aplicată și suma reprezentând accesoriu.

Cu privire la nerespectarea art.46 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală organul fiscal prin adresa nr.x/26.05.2016 precizeaza ca Decizia nr.x/26.04.2016 a fost emisa in temeiul art.98 si art.173 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, dar editarea deciziei din aplicatia informatica s-a efectuat intr-o forma neactualizata a textului, ce face referire la vechiul act normativ, respectiv OG nr.92/2003.

La art.346 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, este prevazut:

„ART. 346 Conflictul temporal al actelor normative

(1) Reglementările emise în temeiul actelor normative prevăzute la art. 354 rămân aplicabile până la data aprobării actelor normative de aplicare a prezentului cod, în măsura în care nu contravin prevederilor acestuia.

(2) Trimiterile făcute prin alte acte normative la Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se consideră a fi făcute la prezentul cod.”

În concluzie, argumentele societății referitoare la aspectele procedurale nerespectate la emiterea deciziei de impunere contestate, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei.

Cu privire la sumele de x lei reprezentand dobanzi aferente impozitului pe venit, respectiv suma de x lei reprezentand dobanzi aferente TVA cauza supusa solutionarii este daca D.G.R.F.P. Brasov prin Serviciul Solutionare Contestatii 2, se poate pronunța pe fondul cauzei în condițiile în care soluționarea cauzei depinde de existența unui drept ce face obiectul unei alte judecăți.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x din 26.04.2016 organele fiscale din cadrul A.J.F.P. Harghita – Serviciul fiscal municipal Toplita au stabilit de plata in sarcina SC x SRL dobanzi in valoare de x lei, aferente debitelor stabilite prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-HR x/22.04.2016 pentru perioada 01.01.2010-17.02.2016.

Prin contestatia depusa SC x SRL, precizeaza faptul ca sumele stabilite si calculate retroactiv pentru anul fiscal 2010 s-au prescris respectiv ca Decizia de impunere nr.x/26.04.2016 a fost emisa cu nerespectarea art.46 si art.97 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare.

De asemenea, se precizeaza ca constatarile inspectorilor fiscali, respectiv sumele stabilite suplimentar au fost calculate nelegal intrucat la baza au stat numai declaratiile petentei (101, 300, 394) avand in vedere faptul ca actele contabile ale societatii au fost distruse pentru perioada 01.01.2010-30.04.2015.

Petenta sustine ca inspectia fiscala a fost dispusa, organizata si finalizata cu concluzii care incalca prevederile art.127, alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, concluziile organului de inspectie fiscala nu respecta principiul certitudinii impunerii fiscale, decizia de impunere a fost emisa de un organ fiscal necompetent material.

Prin Decizia nr.x/28.07.2016, emisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestățiilor ca urmare a formulării contestației împotriva deciziei de impunere nr.F-HR x/22.04.2016 s-a dispus suspendarea soluționării contestației până la finalizarea laturii penale, pentru suma de x lei reprezentând impozit pe profit și TVA, având în vedere că în

cauză a fost întocmită și înaintată Sesizarea penală nr.x/22.04.2016, împreună cu Procesul verbal nr. x/22.04.2016 către Parchetul de pe lângă Tribunalul Harghita, întrucât în speță s-a ridicat problema realității operațiunilor efectuate de Sc x SRL.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii nr.x/26.04.2016 au fost calculate accesorii în sumă de x lei din care x lei reprezentând dobanzi aferente impozitului pe venit respectiv suma de x lei reprezentând dobanzi aferente TVA stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. x/22.04.2016.

În drept, potrivit prevederilor art.277 alin(1) lit.b din Legea nr.277/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

Art.277

**„Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă
(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:**

[...]

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți. »

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține că organul de soluționare poate suspenda soluționarea contestației prin decizie motivată atunci când soluționarea cauzei depinde în tot sau în parte de existența unui drept ce face obiectul unei alte judecăți.

Din documentele existente la dosarul cauzei reiese că organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Harghita au efectuat la SC x SRL verificarea perioadei 01.01.2010 – 17.02.2016, finalizată prin emiterea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. x/22.04.2016, contestată.

Prin Decizia nr.x/28.07.2016, emisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor în soluționarea contestației formulată de societate, s-a dispus suspendarea soluționării contestației până la finalizarea laturii penale, având în vedere că în cauză a fost întocmită și înaintată Sesizarea penală nr.x/22.04.2016 către Parchetul de pe lângă Tribunalul Harghita, întrucât în speță s-a ridicat problema realității operațiunilor efectuate de x SRL, solicitându-se verificarea întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute și pedepsite de art.3 și art.9 alin.(1) lit.c) din Legea nr.241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Sesizarea penală transmisă Parchetului de pe lângă Tribunalul Harghita vizează un prejudiciu în sumă de x lei reprezentând impozit pe profit și TVA, suma ce face obiect al Deciziei de impunere nr.x/22.04.2016 în baza căreia s-a întocmit Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii nr.x/26.04.2016, care face obiectul prezentei contestații.

Potrivit doctrinei, se reține că instituția suspendării este deosebit de utilă pentru realizarea unei optime administrări a justiției, fiind menită să preîntâmpine pronunțarea unor hotărâri greșite sau contradictorii, iar în speță reiese cu limpezime faptul că soluția care se va da ca urmare a soluționării Sesizării penale nr. x/22.04.2016 este de natură a influența în mod decisiv soluționarea pe fond a contestației privind Decizia de impunere nr. x/22.04.2016 având drept obiect suma de x lei reprezentând impozit pe profit și TVA. Totodată, se reține că această sumă se constituie bază de calcul pentru accesoriile reprezentând dobanzi aferente impozitului pe profit și TVA, în sumă de x lei, contestate în prezenta cauză.

Având în vedere principiul de drept conform căruia „*accessorium sequitur principale*”, soluționarea prezentei cauze depinde în tot de soluția ce se va pronunța cu privire la debitul principal reprezentând impozit pe profit și TVA a cărui soluționare a fost suspendată prin Decizia nr.x/28.07.2016 emisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor,

urmează a se dispune și suspendarea soluționării contestației administrative formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plata accesorii nr.x/26.04.2016.

Prin urmare, potrivit art. 277 alin.(1) lit. b) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se va suspenda soluționarea cauzei pentru suma de x lei reprezentând dobanzi aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii nr.x/26.04.2016, emisă de către organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Harghita – Serviciul Fiscal Municipal Toplița, până la solutionarea definitivă a cauzei privind debitele principale, după epuizarea tuturor căilor de atac, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.277 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:

“(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu.”

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul art.277 alin.(1) lit.b) și alin.(3) și art.279 alin.(5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

Suspendarea soluționării contestației formulate de SC x SRL împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plata accesorii nr.x/26.04.2016, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Harghita - Serviciul Fiscal Municipal Toplița pentru suma totală de x lei, reprezentând:

- x lei dobanzi aferente impozitului pe profit;
- x lei dobanzi aferente TVA,

până la solutionarea definitivă a cauzei privind debitele principale, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel x , în termen de 6 luni de la data comunicării, conform prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ

DIRECTOR GENERAL,

x